

31998L0059

L 225/16

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

12.8.1998

**DIRECTIVA 98/59/CE A CONSILIULUI
din 20 iulie 1998
privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 100 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

(1) întrucât, din motive de claritate și raționalitate, este necesară codificarea Directivei 75/129/CEE a Consiliului din 17 februarie 1975 privind apropierea legislației statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽³⁾;

(2) întrucât este important să se acorde o protecție sporită lucrătorilor în cazul concedierilor colective, luându-se în considerare necesitatea dezvoltării economice și sociale echilibrate în cadrul Comunității;

(3) întrucât, în ciuda evoluției crescânde, există încă diferențe între dispozițiile în vigoare din statele membre cu privire la modalitățile și procedura de concediere colectivă și măsurile destinate să atenueze consecințele concedierii asupra lucrătorilor;

(4) întrucât aceste diferențe pot avea un efect direct asupra funcționării pieței interne;

(5) întrucât Rezoluția Consiliului din 21 ianuarie 1974 privind programul de acțiune socială ⁽⁴⁾ prevedea o directivă de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective;

(6) întrucât Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, adoptată cu ocazia reuniunii Consiliului European de la Strasbourg din 9 decembrie 1989 de către șefii de stat sau de guvern din 11 state membre, declară, între altele, la punctul 7 primul alineat prima teză și al doilea alineat, la punctul 17 primul alineat și la punctul 18 a treia liniuță:

„7. Realizarea pieței interne trebuie să conducă la o îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale lucrătorilor din Comunitatea Europeană (...).

Această îmbunătățire trebuie să determine, acolo unde este necesar, dezvoltarea anumitor aspecte ale reglementărilor referitoare la ocuparea forței de muncă, cum ar fi procedurile de concediere colectivă și cele referitoare la faliment.

(...)

17. Informarea, consultarea și participarea lucrătorilor trebuie dezvoltate prin mecanisme adecvate, ținând seama de practicile în vigoare în diferitele state membre.

(...)

18. Aceste proceduri de informare, consultare și participare trebuie puse în practică în timp util, în special în următoarele cazuri:

(—...)

(—...)

— în cazul procedurilor de concediere colectivă;

(—...);

(7) întrucât această apropiere trebuie așadar promovată pe calea progresului, în sensul articolului 117 din tratat;

(8) întrucât, pentru a calcula numărul de concedieri prevăzut în definiția concedierilor colective în sensul prezentei directive, alte forme de încetare a contractului de muncă din inițiativa angajatorului ar trebui asimilate concedierilor, cu condiția să existe cel puțin cinci concedieri;

(9) întrucât este necesar să se prevadă că prezenta directivă se aplică în principiu și concedierilor colective care rezultă ca urmare a încetării activității instituției care decurge dintr-o hotărâre judecătorească;

(10) întrucât este necesar să li se ofere statelor membre posibilitatea de a prevedea că reprezentanții lucrătorilor pot apela

⁽¹⁾ JO C 210, 6.7.1998.

⁽²⁾ JO C 158, 26.5.1997, p. 11.

⁽³⁾ JO L 48, 22.2.1975, p. 9, directivă modificată de Directiva 92/56/CEE (JO L 245, 26.8.1992, p. 3).

⁽⁴⁾ JO C 13, 12.2.1974, p. 1.

la experți, dată fiind complexitatea tehnică a aspectelor care pot face obiectul informării și consultării;

- (11) întrucât este necesar să se prevadă că obligațiile angajatorilor cu privire la informare, consultare și notificare se aplică indiferent dacă decizia de concediere colectivă provine de la angajator sau de la o întreprindere care îl controlează pe respectivul angajator;
- (12) întrucât statele membre ar trebui să se asigure că reprezentanții lucrătorilor și lucrătorii au la dispoziție proceduri administrative și judiciare pentru ca obligațiile prevăzute în prezenta directivă să fie îndeplinite;
- (13) întrucât prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere a directivelor prevăzute în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

Definiții și domeniul de aplicare

Articolul 1

- (1) În sensul prezentei directive:
- (a) „concedieri colective” reprezintă concedierile efectuate de un angajator dintr-unul sau mai multe motive, fără legătură cu persoana lucrătorului, în cazul în care, conform opțiunii statelor membre, numărul concedierilor este:
- (i) fie, pentru o perioadă de 30 de zile:
- de cel puțin 10 în unitățile care încadrează în mod normal mai mult de 20 și mai puțin de 100 de lucrători;
 - de cel puțin 10 % din numărul lucrătorilor în unitățile care încadrează în mod normal cel puțin 100, dar nu mai mult de 300 de lucrători;
 - de cel puțin 30 în unitățile care încadrează în mod normal cel puțin 300 de lucrători;
- (ii) fie, într-o perioadă de 90 de zile, de cel puțin 20, indiferent de numărul lucrătorilor angajați în mod normal în unitățile respective;
- (b) „reprezentanții lucrătorilor” reprezintă reprezentanții lucrătorilor prevăzuți de legislațiile sau practicile statelor membre.

În scopul calculării numărului de concedieri prevăzut la litera (a) primul paragraf, încetarea contractului de muncă care se produce la inițiativa angajatorului dintr-unul sau mai multe motive, fără legătură cu persoana lucrătorului, este asimilată concedierilor, cu condiția existenței a cel puțin cinci concedieri.

- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul:
- (a) concedierilor colective efectuate în cadrul contractelor de muncă încheiate pe perioade de timp limitate sau pentru sarcini specifice, cu excepția cazurilor în care aceste concedieri au loc înainte de data expirării sau realizării acestor contracte;
- (b) lucrătorilor din administrația publică sau din instituțiile de drept public (sau, în statele membre în care acest concept nu este cunoscut, de organisme echivalente);
- (c) echipajelor navelor maritime.

SECȚIUNEA II

Informarea și consultarea

Articolul 2

(1) În cazul în care un angajator are în vedere concedieri colective, acesta inițiază în timp util consultări cu reprezentanții lucrătorilor pentru a ajunge la un acord.

(2) Aceste consultări se referă cel puțin la posibilitățile de a evita concedierile colective sau de a reduce numărul de lucrători afectați, precum și la posibilitățile de a atenua consecințele prin recurgerea la măsuri sociale însoțitoare vizând, între altele, sprijin pentru redistribuirea sau recalificarea lucrătorilor concediați.

Statele membre pot să prevadă că reprezentanții pot apela la serviciile unor experți în conformitate cu legislațiile și practicile naționale.

(3) Pentru a permite reprezentanților lucrătorilor să formuleze propuneri constructive, în timp util, în cursul acestor consultări, angajatorul are obligația:

- (a) să le furnizeze toate informațiile utile și,
- (b) în orice caz, să le comunice în scris:
- (i) motivele concedierilor preconizate;
- (ii) numărul și categoriile de lucrători care vor fi concediați;
- (iii) numărul și categoriile de lucrători încadrați în mod normal;
- (iv) perioada în cursul căreia vor avea loc concedierile preconizate;

- (v) criteriile propuse pentru selectarea lucrătorilor care urmează a fi concediați în măsura în care legislațiile și practicile naționale atribuie această competență angajatorului;
- (vi) metoda de calcul al oricăror eventuale indemnizații de șomaj, în afara celor decurgând din legislațiile și practicile naționale.

Angajatorul înaintează autorității publice competente cel puțin un exemplar al elementelor notificării scrise prevăzute la primul paragraf litera (b) punctele (i)–(v).

(4) Obligațiile prevăzute la alineatele (1)–(3) se aplică indiferent dacă decizia de concediere colectivă provine de la angajator sau de la o întreprindere care îl controlează pe respectivul angajator.

În ceea ce privește presupusele încălcări ale obligațiilor de informare, consultare și notificare prevăzute de prezenta directivă, nu se va lua în considerare nici o justificare a angajatorului conform căreia întreprinderea care a luat decizia ce a dus la concedierile colective nu i-a furnizat informațiile necesare.

SECȚIUNEA III

Procedura referitoare la concedierile colective

Articolul 3

(1) Angajatorii notifică în scris autoritatea publică competentă cu privire la orice concediere colectivă preconizată.

Cu toate acestea, statele membre pot prevedea ca, în cazul unor concedieri colective preconizate care rezultă din încetarea activității unei societăți în urma unei hotărâri judecătorești, angajatorul să aibă obligația de a notifica în scris autoritatea publică competentă numai la solicitarea acesteia.

Această notificare cuprinde toate informațiile utile cu privire la concedierile colective preconizate și la consultările cu reprezentanții lucrătorilor prevăzute la articolul 2 și, în special, motivele concedierilor, numărul lucrătorilor care urmează a fi concediați, numărul lucrătorilor încadrați în mod normal și perioada în care vor avea loc aceste concedieri.

(2) Angajatorii trebuie să transmită reprezentanților lucrătorilor o copie a notificării prevăzute la alineatul (1).

Reprezentanții lucrătorilor își pot transmite eventualele observații autorității publice competente.

Articolul 4

(1) Concedierile colective preconizate, notificate autorității publice competente, produc efecte în cel puțin 30 de zile de la notificarea prevăzută la articolul 3 alineatul (1), fără a aduce atingere dispozițiilor care reglementează drepturile individuale cu privire la perioada de preaviz.

Statele membre pot acorda autorității publice competente posibilitatea de a reduce termenul prevăzut la paragraful anterior.

(2) Autoritatea publică competentă utilizează termenul prevăzut la alineatul (1) pentru a căuta soluții la problemele ridicate de concedierile colective preconizate.

(3) În cazul în care termenul inițial prevăzut la alineatul (1) este mai mic de 60 de zile, statele membre pot acorda autorității publice competente posibilitatea de a prelungi termenul inițial până la 60 de zile de la notificare, în cazurile în care există riscul să nu se găsească soluții pentru problemele ridicate de concedierile colective în termenul prevăzut inițial.

Statele membre pot acorda autorității publice competente posibilitatea de a prelungi aceste termene.

Angajatorul trebuie să fie informat cu privire la prelungire și la motivele acesteia înainte de expirarea termenului inițial prevăzut la alineatul (1).

(4) Statele membre pot să nu aplice prezentul articol în cazul unor concedieri colective preconizate care rezultă din încetarea activității unei societăți ca urmare a unei hotărâri judecătorești.

SECȚIUNEA IV

Dispoziții finale

Articolul 5

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a aplica sau de a adopta acte cu putere de lege sau acte administrative mai favorabile lucrătorilor ori de a promova sau permite aplicarea unor convenții colective mai favorabile lucrătorilor.

Articolul 6

Statele membre asigură punerea la dispoziția reprezentanților lucrătorilor și a lucrătorilor proceduri administrative și judiciare care să permită respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 7

Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor fundamentale de drept intern, deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

(1) Directivele din anexa I partea A se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere prevăzute în anexa I partea B.

(2) Referirile la directivele abrogate se interpretează ca referiri la prezenta directivă și sunt citite în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 9

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iulie 1998.

Pentru Consiliu
Președintele
W. MOLTERER

ANEXA I

PARTEA A

Directive abrogate

(menționate la articolul 8)

Directiva 75/129/CEE a Consiliului și următoarea directivă care a modificat-o:

92/56/CEE a Consiliului.

PARTEA B

Termene pentru transpunerea în legislația națională

(menționate la articolul 8)

Directiva	Termen pentru transpunere
Directiva 75/129/CEE (JO L 48, 22.2.1975, p. 29)	19 februarie 1977
Directiva 92/56/CEE (JO L 245, 26.8.1992, p. 3)	24 iunie 1994

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 75/129/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) prima liniuță punctul 1	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) prima liniuță
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) prima liniuță punctul 2	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) a doua liniuță
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) prima liniuță punctul 3	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) a treia liniuță
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) a doua liniuță	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii)
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (b)
Articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 5a	Articolul 6
Articolul 6 alineatul (1)	-
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 7
Articolul 7	-
-	Articolul 8
-	Articolul 9
-	Articolul 10
-	Anexa I
-	Anexa II